

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 289 din 01.04.2020

Dosar nr: 627/2019

Petiția nr: 5166/09.09.2019

Petent:

Reclamat: Inspectoratul de Poliție Județean Bacău

Obiect: neacordarea sporului de suprasolicitare neuropsihică de 30%

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Inspectoratul de Poliție Județean Bacău, cu sediul în strada Alexei Tolstoi nr. 2, Bacău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea vizează neacordarea sporului de suprasolicitare neuropsihică de 30%.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare în data de 15.10.2019.

5. Procedura de citare legal îndeplinită.

6. De asemenea, prin adresele de citare, în conformitatea cu prevederile art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență generală a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

7. Petentul susține că, potrivit fișei postului, este beneficiar al unui spor de până la 30% din salariul de bază și, implicit, beneficiar al sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică. În ceea ce privește sporul 30% pentru condiții de pericol deosebit, petentul a fost eludat de acesta, fiind beneficiar al unui procent de 20-25%, fără a fi informat în prealabil prin emiterea unui act administrativ însoțit de o Dispoziție a șefului Inspectoratului de Poliție.

8. Petentul susține că până la momentul depunerii prezentei sesizări nu a beneficiat de sporul întregit la 30% și de sporul de până la 10% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, fiind discriminat și îngrădit în aceste drepturi legitime.

Sușinerile părții reclamate

9. Reclamatul arată că, începând cu anul 2011, nu a mai fost prevăzută acordarea sporului de fidelitate, fapt pentru care sumele aferente nu mai pot face obiectul unei analize referitoare la salarizarea polițiștilor, aceste elemente fiind „înghețate” practic la nivelul din luna decembrie 2009, sumele fiind incluse în salariul funcției de bază până la data de 31.12.2009 doar în cazul persoanelor beneficiare în plată.

10. După cum se observă, polițiștii nu beneficiază de salariu de bază ca element de salarizare specific acestei categorii de personal, fapt reținut și de către ICCJ în Decizia nr. 30/2016.

11. Reclamatul susține că din verificările făcute, petentul a beneficiat de sporul de pericol deosebit în procent de 25% începând cu data de 14.01.2013. Nota raport nr. 19594/11.08.20108 a Inspectoratului General al Poliției Române stabilește cuantumul sporului în procent de 30% pentru „personalul cu atribuții specifice poliției de ordine publică, cercetări penale, investigarea fraudelor, etc”. Nota Raportului face precizarea că drepturile vor fi acordate numai persoanei care desfășoară efectiv activitatea în condițiile enumerate mai sus.

V. Motivele de fapt și de drept

12. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

13. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin(7) (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin(9) (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că *„CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale*

cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

14. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern **și nici modulii de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat.** Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petenți este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, **atribut exclusiv al instanței de judecată.**

15. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției respectiv acordarea sporului pentru suprasolicitare neuropsihică de 30%, care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 01.04.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC– Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 10.04.2020

Redactată și motivată: ACF/APG/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.